

Աթոռին, այլ նաեւ Հայաստանեայց Առաքելական Մայր Եկեղեցիին: Մինչեւ Հայոց Մեծ Եղեռնը ժառանգաւորաց Վարժարանն առատ հունձքով հոգեւոր հովիւներ և առաջնորդներ պատրաստած է պատմական Հայաստանի երբեմնի շէն թեմերուն և ծովսերուն համար: 1921 թուականէն ետք, Երուսաղէմի Հայոց Պատրիարքարանի իրաւասութեան ներքոյ գտնուող համայնքներուն զուգահեռ, Վարժարանը պատրաստած և հոգեւորականներ մատակարարած է նաեւ Սփիւռքի գրեթէ բոլոր Հայկական համայնքներուն համար: Յոբելինական այս տարուան առթիւ, կրնանք արձանագրել, թէ ժառանգաւորաց Վարժարանը իբրեւ բազմարդիւն հոգեւոր դարբնոց 175 տարի թրծած է և պիտի շարունակէ թրծել հայ երիտասարդ հոգիներ, միտքեր և սիրտեր՝ զանոնք պատրաստելով Ս. Աթոռոյս և մեր Առաքելական Մայր Եկեղեցւոյ համար արժանի ժառանգորդներ:

ԽՈՐՀՈՒՐԴ ԵՒ ԽՕՍՔ

Ինչ կը նշանակէ սիրել: Սիրել կը նշանակէ տեսնել չարիքը և սրբագրել զայն ներողամտօրէն: Սիրել կը նշանակէ բարձրանալ ու բարձրացնել բարեկամներն ու շուրջիները: Սիրել կը նշանակէ ազատագրել միտքն ու հոգին մփռած անցեալէն և բացուիլ ապագային:

Միակ գիտութիւն մը կայ զոր պարտինք սորվեցնել մեր զաւակներուն, այդ ալ՝ պարտականութեան գիտակցութիւնն է:

Զիք առաքինութիւն դիւթիչ մարդկան քան զհամբերութիւն, եւ չիք բախտ այնպէս դժնդակ որում ոչ յաղթել կարասցէ այր քաջ խոհական համբերութեամբ:

Ունենալը չէ՛, վայելել գիտնալն է որ իրապէս մարդը կ'ընէ բախտաւոր:

Հոգի և դրամ երկու հակոտնեայ եզրեր են, իրար չհանդուրժող և իրար դէմ պայքարող... և երկուքն ալ անհատէն կ'ակնկալեն ամբողջական և անպայմանագրական նուիրում իրենց սպասին:

Երկար լեզուն կը կրճատէ կեանքը:

Լեզուն կակուղ միս է՝ բայց ինչ ոսկորներ կը փշրէ: